

Krzysztof Janiszowski, Jerzy Gula

Wizna, pow. Łomża

Informator Archeologiczny : badania 3, 340-341

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WIZNA, pow. Łomża

Pracownia Archeologiczno-
Konservatorska PP PKZ, Oddział
w Warszawie

Badania prowadził mgr Krzysztof Janiszowski
przy udziale mgr Jerzego Guli. Finansował
WKZ w Białymstoku. Trzeci sezon badań. Gro-
dzisko wczesnośredniowieczne i zamek średnio-
wieczny i nowożytny /XII-XVII wiek/.

Kontynuowano eksplorację wykopów nr II i III w obrębie wa-
łu północnego. Ustalono jego pierwotną wysokość, krawędź podsta-
wy północnej oraz fazy rozwojowe. Wał III-to wieczny był znacz-
nie niższy i węższy od fortyfikacji XIII-to i XIV-to wiecznych,
usypany został z piasku rzeczego i umocniony drewnem.

Dzięki zastosowaniu metody ręcznych wierceń rozwiązano kil-
ka problemów dotyczących podgrodzia /późniejszego przedzamcza/
oraz kwestię pierwotnej głębokości fosy i zasięgu dawnego bagnis-
ka - współczesny omentars uniemożliwia przeprowadzenie tu badań
metodą wykopaliskową. Ustalono miąższość warstwy kulturowej i
chronologię poszczególnych poziomów na podgrodziu. Sztwierdzono,
że fosę wypełniała niegdyś woda a bagnisko przylegało niemal bez-
pośrednio do zachodniej i północno-zachodniej części podstawy
Góry Łankowej. Kilka otworów wiertniczych wykonano też na majda-
nie, w sąsiedztwie wału północnego i południowego. W obydwu przy-
padkach miąższość nawarstwień dochodzi do 460 cm. Uzyskano w ten
sposób stratyografię niezbędną dla dalszego zaplanowania rozmia-
rów i zasięgu wykopów.

Znalezione przedmioty zabytkowe to głównie fragmenty gli-
nianych naczyń. Technika wykonania, technologia i zdobnictwo wy-

kazują cechy charakterystyczne dla XIII wieku i mają liczne analogie na terenie Kasowssa. Na uwagę zasługuje odkrycie minimalnej ilości wyrobów metalowych - w przeciwieństwie do lat ubiegłych.

Prowadzenie badań planowane jest w roku 1970. Dobro obiektu wymaga wyłączenia go spod uprawy rolnej.

WIOSZCZOWA /i Jędrzejów/
powiat

patrz badania penetracyjne

WOLIN

Pracownia Archeologiczna
w Wolinie IHKM PAN

Badania prowadzili dr Władysław Filipowiak
i mgr Jerzy Wojtasik. Finansował IHKM PAN.
Badania dzielnicy wczesnośredniowiecznego
Wolina.

Prace wykopaliskowe koncentrowały się na Srebrnym Wzgórzu w nawiązaniu do wykopów z lat poprzednich. Celem ich było wyjaśnienie przebiegu umocnień obronnych od strony południowej, zamykającej obszar wzgórza, gdyż sprawa ta była niejasna w świetle wyników z badań z lat 1966-1967.

Dla uchwycenia południowego odcinka obwałowań założono dziewięć wykopów na osi północ-południe /w kierunku miasta/, na arach 329, 369, 409, 449, 489- 511, 551, 591 i 631. Z uwagi na znaczny obszar badanego terenu założono wykopy o rozmiarach 10 x 2,5 m w każdym następnym, co drugim arse, opierając się na dotychczasowych wynikach badań określających wielkość umocnień na Srebrnym